

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Η. ΠΟΥΛΙΤΣΑ

ΥΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΝ ΟΥΤ' ΛΛΙΑΜ ΦΩΚΝΕΡ

Συνηλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῇ 28^ῃ Μαρτίου 1957, ὡρα 6^η μ.μ., ἵνα ὑποδεχθῇ ἐπισήμως τὸν ἐπιφανῆ Ἀμερικανὸν λογοτέχνην κ. **William Faulkner** καὶ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας τὸ κατ' ἀπόφασιν αὐτῆς ἀπονεμηθὲν εἰς τοῦτον ἀργυροῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας.

Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην παρέστησαν δ.κ. Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς πρεσβείας, ἐκπρόσωποι καὶ μέλη τῶν λογοτεχνικῶν σωματείων καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι.

Ο Πρόεδρος κ. **Παναγ. Πουλίτσας**, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἔχαιρετισεν, ὡς κατωτέρω, τὸν τιμώμενον ἄνδρα, εἰς ὃν καὶ ἐπέδωκε τὸ ἀπονεμηθὲν εἰς αὐτὸν ἀργυροῦν μετάλλιον μετὰ τοῦ οἰκείου διπλώματος, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Γεώργ. Ἀθανασιάδην**-Νόβαν, ὅστις ὠμίλησε περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Will. Faulkner.

Ἀκολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα δ.κ. Faulkner, ὅστις, ὁμιλήσας ἀγγλιστί, ηὔχαριστησε διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ τιμήν, εἰπὼν τὰ κατωτέρω ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔκτιθέμενα¹.

¹ Βλ. σελ. 195 - 196.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κ. ΠΑΝΑΓ. Η. ΠΟΥΛΙΤΣΑ

'Εξοχώτατε κ. Πρεσβευτά τῶν Ἡρωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς,
Ἐντιμότατε κ. Ονίλλιαμ Φῶκνερ,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς σᾶς δεξιούμεθα σήμερον ἐνταῦθα, ὡνα σᾶς ἐπιδώσωμεν
τὸ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπονεμηθὲν εἰς ὑμᾶς ἀργυροῦν μετάλλιον αὐτῆς,
τέχνης καὶ ἀρετῆς.

"Ἄν καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης χώρας σας μᾶς χωρίζει εἰς ἀπέραντος ὁκεανὸς καὶ
ἐπὶ πλέον παρεμβάλλεται καὶ ἡ δυσκολία τῆς γλώσσης, ὅμως, ἡ φήμη σας, ἐντιμό-
τατε κύριε, ἔχει προπορευθῆ ὑμῶν εἰς τὴν χώραν μας καὶ τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον
σας εἶναι ἀρκούντως γνωστὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ ἴδιᾳ εἰς τοὺς
λογοτέχνας, καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὸ μέλλον θὰ γίνῃ γνωστότερον καὶ εἰς εὐρύτερον
κύκλον.

"Εάν, παρὰ τὰς ἐκτεθείσας δυσχερείας καὶ ἐπιπροσθέτως καὶ τοὺς κατὰ τὰ τε-
λευταῖα ἔτη καταρρύχοντας τὴν ἐκ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἄλλων ἀναταραχῶν καὶ
ἀγωμαλιῶν δεινότατα δοκιμασθεῖσαν χώραν μας παντοίους περισπασμούς, κατέ-
στη δυνατὸν νὰ προσέξωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν πρεπόντως καὶ τὴν πέραν τοῦ ὁκεανοῦ
πνευματικὴν κίνησιν, τοῦτο δφείλεται εἰς τὴν ἔξῆς αἰτίαν. Ἡμεῖς οἱ τεώτεροι Ἑλλη-
νες, ἐὰν δὲν ἐκληρονομήσαμεν τὴν πνευματικὴν μεγαλοφυΐαν τῶν ἀρχαίων ἐνδόξων
προγόνων μας, ἐκληρονομήσαμεν ὅμως παρ' αὐτῶν, ὅμοι μετὰ σοβαρῶν ἐλαττωμά-
των, ἀκεραίαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα, τὰς ικαλὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας.
Ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία αὐτῶν, ἀποτελεῖ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐθνι-
κὴν παράδοσιν, τῆς δποίας ἡ ἐνέργεια ἐπὶ αἰῶνας καὶ χιλιετηρίδας συσσωρευομένη
κατέστη, ὡς δρθῶς ἐργήθη, ἐθνικὴ ἀγάγκη καὶ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων. Καὶ εἴναι
τόσον ἰσχυρὰ ἡ ἀγάπη αὕτη, ὥστε νὰ ὑπερνικᾷ καὶ τὴν ἀπόστασιν καὶ οἰαδῆποτε
ἄλλα παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια καὶ δυσκολίας.

Πρὸς τὴν λατρείαν αὐτὴν τοῦ πνεύματος οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι συνῆπτον
ἀδιασπάστως, καὶ δὴ ἔτι μᾶλλον σφοδροτέραν καὶ περιπαθῆ, τὴν ἀγάπην, τὴν λα-

τρείαν τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἡμεῖς οἱ νεώτεροι "Ελληνες ἀπεδείξαμεν ἐμπράκτως δι' ἐνδόξων κατορθωμάτων καὶ μεγίστων θνητῶν, ὅτι ἐκληρονομήσαμεν ἐπ' ἵσης εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ ὑψηλὸν φιλελεύθερον φρόνημα τῶν προγόνων." Εφασ τῆς τέχνης, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐλευθερίας, συνηρωμένων εἰς ἔνιαπον ἀδιάσπαστον καὶ ἀρμονικὸν σύνολον, ἦτο καὶ εἶναι τὸ ὑψηλὸν διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ "Ἐθνους" ἡμῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, λέγει διάσημος Ἀγγλος συγγραφεύς, διφέλομεν τὸν ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ δὴ οὐ μόνον τὸν ἔρωτα ἐκάστης τούτων καὶ ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ τῶν τριῶν διμοῦ ζωτικῶς συνερχομένων πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν δογανικῇ ἐνότητι ἀνεπτυγμένων. Ο δὲ ὑμέτερος συμπολίτης Daniel Webster ἔλεγεν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔτι τὸ δόνομα τῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐδαρείσθη μεν παρὰ τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ "Ἐθνους".

"Ο φλογερὸς οὗτος ἔρως τῆς ἐλευθερίας ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἀγαπῶμεν ἰδιαιτέρως καὶ νὰ τιμῶμεν τοὺς ἀληθῶς φιλελεύθερους λαούς, τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωρίζοντας καὶ σεβομένους τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἄλλων λαῶν. Ἰδού ὁ λόγος διὰ τὸν δποῖον, ἐντιμότατε κύριε Φᾶκνερ, ἡ μακρὰ ἀπόστασις καὶ ἡ δυσκολία τῆς γλώσσης καὶ οἱ παντοῖοι περισπασμοί μας δὲν ἡμπόδισαν νὰ προσέξωμεν καὶ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον σας. Ἄνήκετε εἰς μίαν μεγάλην χώραν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι "Ελληνες ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν, δχι διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν πλοῦτόν της, ἀλλὰ διὰ τὰς φιλελεύθερας καὶ δημοκρατικὰς ἀρχὰς της καὶ διὰ τὸν σεβασμόν της πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων λαῶν. Βεβαίως σᾶς διφέλομεν πολλὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πολυτυμοτάτην βοήθειαν, τὴν δποίαν μᾶς παρέσχετε ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης. Ἄλλ' ἡ ἐκτίμησις καὶ ὁ θαυμασμός μας δὲν ἔχει ἐλατήσαι ἀνικά, ἀλλὰ καθαρῶς ἡθικά. Θέλετε τὴν ἀπόδειξιν; Ἰδού. "Οταν πρὸ 136 ἑτᾶν, τῷ 1821, οἱ Πατέρες μας ἐξηγέρθησαν πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ φοβεροῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐνῷ ἥσαν πολὺ ἐγγύτερον καὶ δπωσήποτε γνωστοὶ οἱ λαοὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, δὲν ἀπηρθύνθησαν πρὸς αὐτούς, ἵνα ζητήσωσι τὴν βοήθειάν των, ἀλλὰ πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, μὲ τὸν δποῖον ἔως τότε εἰς οὐδεμίαν εἶχον ἔλθει ἐπικοινωνίαν, ἀλλὰ τοῦ δποίου τὸ φιλελεύθερον φρόνημα καὶ τὰς ἀλλας ἀρετάς, παρὰ τὸν χωρίζοντα ωκεανόν, ἐγγνώριζον καλῶς. Καὶ τῇ 25ῃ Μαΐου 1821, ἦτοι δύο μόλις μῆνας μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ ἐν Πελοποννήσῳ συνταχθεῖσα προσωρινὴ πολιτικὴ ἐξουσία ὑπὸ τὸ δόνομα «Μεσσηνιακὴ Γερουσία» ἀπηρθύννειν ἐκ Καλαμῶν πρὸς ἐκεῖνον τὴν ἔξῆς ὠραίαν καὶ συγκινητικὴν ἔκκλησιν, τῆς δποίας, ἐξοχώτατε κύριε Πρεσβευτὰ καὶ ἀντιπρόσωπε τοῦ Βορειαμερικανικοῦ Λαοῦ, ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς ἀναγνώσω περικοπάς τινας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ, "Η ΜΑΛΛΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

«Πολῖται τῶν Ἡρωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς: Λαβόντες τὴν ἀπόφασιν
 » νὰ ζήσωμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν διὰ τὴν ἐλευθερίαν, προσελκυόμεθα πρὸς ὑμᾶς ἐκ
 » φυσικῆς συμπαθείας. Ἀληθῶς ἐν μέσῳ ὑμῶν ἡ ἐλευθερία, τὴν δποίαν οἱ πρόγο-
 » νοὶ μας ἐλάτρευον, εῦρε τὴν ἔγκατάστασίν της. Ἐπικαλούμενοι τὸ ὄνομα αὐτῶν,
 » ἐπικαλούμεθα τὸ ὑμέτερον ὄνομα· ἐσμὲν δὲ πεπεισμένοι ὅτι προσπαθοῦντες νὰ σᾶς
 » μιμηθῶμεν, μιμούμεθα τοὺς προγόνους μας, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον καθιστάμεθα ἄξιοι
 » αὐτῶν, ἐφ' ὅσον προσομοιάζομεν πρὸς ὑμᾶς. Εἶ καὶ ἀποκεχωρισμένοι ἀφ' ὑμῶν,
 » ὥς Ἀμερικανοί, δὲ ἀπεράντων ὀκεανῶν, ἐν τούτοις αἰσθανόμεθα ὅτι ἐλκυόμεθα
 » πρὸς ὑμᾶς ἔνεκα τῶν ἀρετῶν σας. Ἡμεῖς σᾶς θεωροῦμεν ἐγγυτέρους πρὸς ὑμᾶς
 » ἀπὸ τὰ γειτνιάζοντα. Ἔθνη, καὶ σᾶς ὑπολαμβάνομεν ὡς φίλους, συμπολίτας καὶ
 » ἀδελφούς, ἐπειδὴ εἴσθε δίκαιοι, καλοκάγαθοι καὶ γενναιόφρονες· δίκαιοι διότι εἴσθε
 » ἐλεύθεροι, καλοκάγαθοι καὶ γενναιόφρονες, καθ' ὅσον οἱ νόμοι σας εἶναι τὰ παραγ-
 » γέλματα τοῦ Ἐναγγελίου. Ἡ ἐλευθερία σας δὲν βασίζεται ἐπὶ τῆς δουλείας ἄλλων
 » ἐθνῶν, οὔτε ἡ εὐημερία ὑμῶν ἐπὶ τῆς καταπιέσεως καὶ ἐκμηδενίσεως αὐτῶν. Τοῦ-
 » ναυτίον, ἐλεύθεροι καὶ εὐημεροῦντες ὑμεῖς, ποθεῖτε, ὅπως καὶ ἄλλοι μετέχωσι τῶν
 » τοιούτων ἀγαθῶν καὶ ἀπολαύσωσι τῶν διὰ πάντας προωρισμένων φυσικῶν δικαιω-
 » μάτων».

Περὶ τοῦ λογοτεχνικοῦ ἔργου τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως θὰ διαιλήσῃ ἐν συν-
 εχείᾳ ἀρμοδιώτερος συνάδελφος. Ἐγὼ μόνον θὰ ἐπεθύμουν νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως
 μίαν προσωπικὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, εἰς τὴν δποίαν ἀποδίδω πολλὴν σημασίαν, τὴν ἀγα-
 στὴν ἀπροσποίητον μετριοφροσύνην καὶ ἀπλότητα τοῦ ἀρδός, ἣντις καὶ αὐτὸν τιμᾷ
 καὶ τὸ ἔργον του ἔξαιρει περισσότερον, ώς ἔξαιρει καὶ πᾶσαν γενικῶς πνευματικὴν
 ἐκδήλωσιν οἰουδήποτε προσάπουν. Ἔπι μακαρίζω αὐτὸν καὶ διὰ μίαν ἀνακοινωθεῖσαν
 βιοτικὴν λεπτομέρειαν, ὅτι δηλαδὴ ἀγαπᾷ νὰ διαμένῃ ἐν τῇ ἔξοχῇ καὶ νὰ ζῇ, ώς εἰ-
 πεν, ώς ἀγρότης. Τώρα ἐννοῶ καλύτερον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως. Εἰς τὴν
 ἡρεμίαν τῆς ἔξοχῆς, μακρὰν τῶν μικροτήτων τῆς τύρβης τῆς πολυναυθρώπου πό-
 λεως, ἔχει τις περισσοτέραν πνευματικὴν γαλήνην, καὶ τὸ πνεῦμα, ἀπηλλαγμένον τῶν
 ἀναποφεύκτων ἐν ἐκείνῃ περισπασμῶν, ὑψοῦται ἐλεύθερον εἰς ὑψηλοτέρας σφαίρας.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τιμῶσα τὸ σπουδαῖον συγγραφικὸν ἔργον ὑμῶν, ἐν-
 τιμότατε κ. Φῶκνερ, καὶ εἰς βράβευσιν τῶν δι' αὐτοῦ προσενεγχθεισῶν τῇ ἀνθρωπό-
 τητι μεγάλων ὑπηρεσιῶν, ἔγνω νὰ ἀπονείμῃ ὑμῖν τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον αὐτῆς τέ-
 χνης καὶ ἀρετῆς, ὅπερ λογίζομαι εὐτυχῆς, ὅτι δύναμαι νὰ ἐπιδώσω ὑμῖν κατὰ τὴν
 συνεδρίαν ταύτην αὐτῆς. Εὔχομαι δὲ ὑμῖν βίον μακρὸν καὶ ὀλβιον καὶ ἐπιτυχῆ
 συνέχισιν τοῦ λαμπροῦ συγγραφικοῦ ἔργου ὑμῶν.